

Συνεταιριστική κατοικία στην 25η Μαρτίου

Ακριτίδου Στυλιανή, Γεωργακοπούλου Μαρουδή - 26/05/2025

Διπλωματική Εργασία

Φοιτήτριες: Ακριτίδου Στυλιανή, Γεωργακοπούλου Μαρουδή

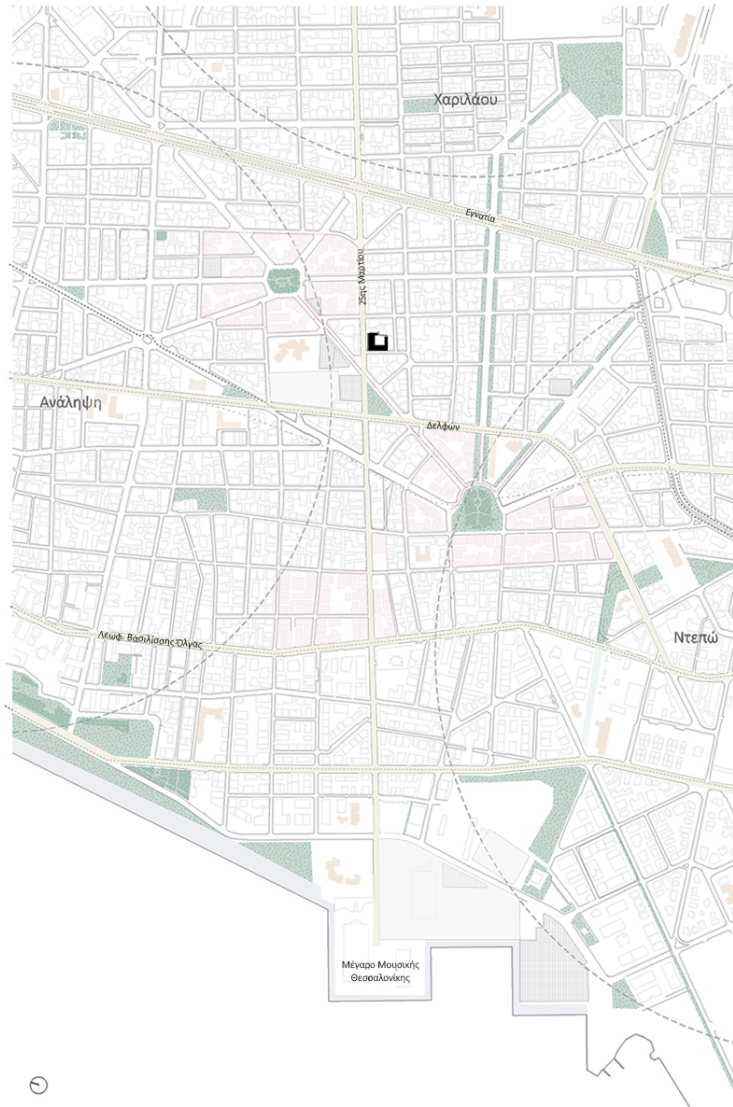
Επιβλέποντες: Καλφόπουλος Απόστολος, Βούγια Αλεξάνδρα

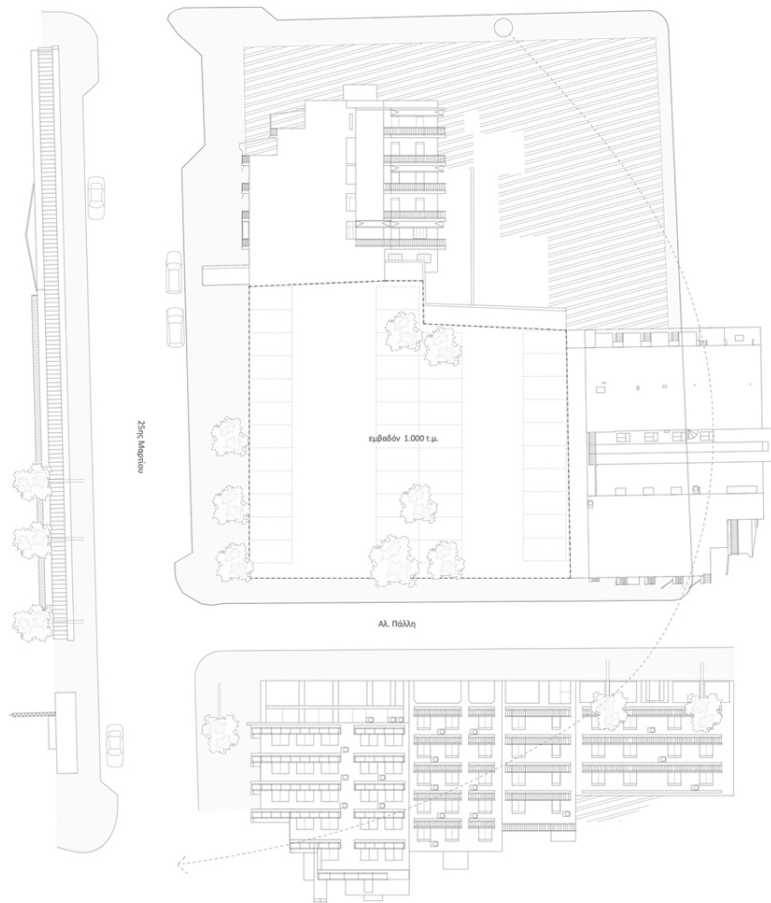
Σχολή: Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης

Εξεταστική περίοδος: Σεπτέμβριος 2024

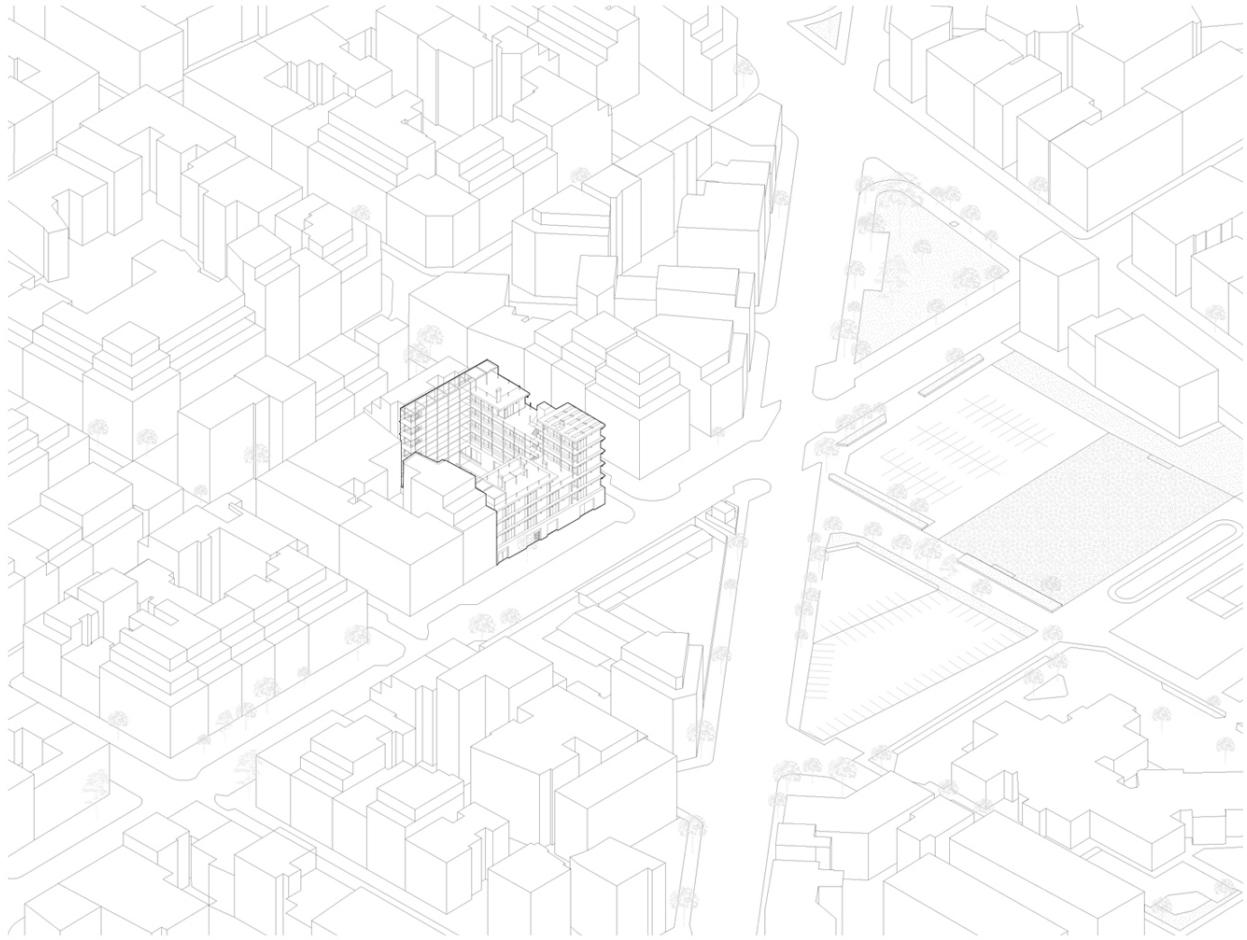
Η συνεταιριστική κατοικία στην 25η Μαρτίου είναι μια πιθανή λύση στη στεγαστική κρίση, δηλαδή την αύξηση των τιμών των ακινήτων και το υψηλό κόστος διαβίωσης στην Ελλάδα, σε συνδυασμό με την απουσία κρατικής μέριμνας. Αποτελεί ένα μοντέλο συλλογικής ιδιοκτησίας, με στόχο των περιορισμό των εξόδων και

τη συλλογική διαχείριση. Ουσιαστικά, πρόκειται για έναν εναλλακτικό τρόπο στέγασης, συλλογικό και μη κερδοσκοπικό, ο οποίος σχηματίζεται από ομάδες με κοινό όραμα κατοίκησης και συμβίωσης, ενισχύοντας το αίσθημα της συλλογικότητας.

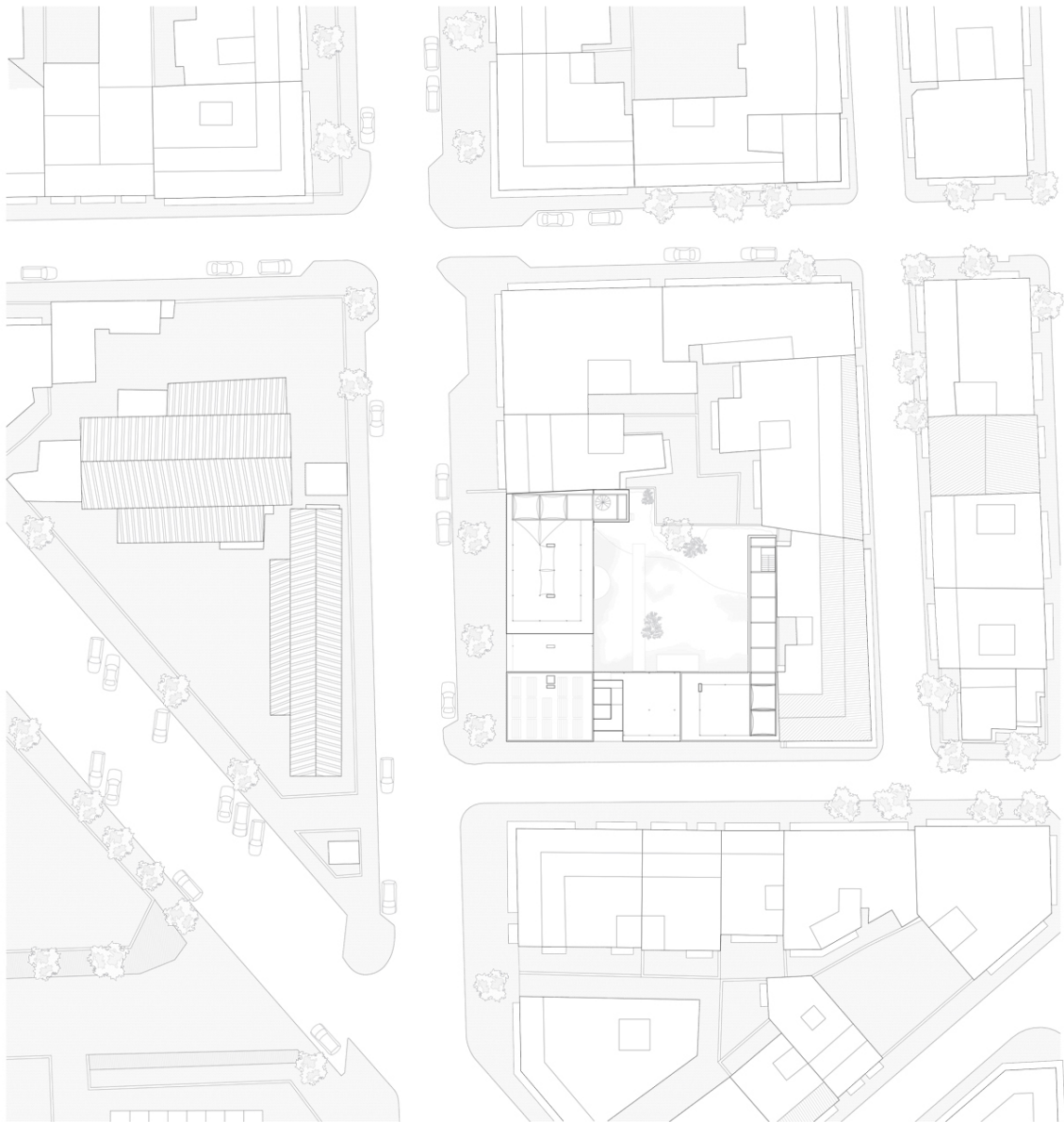

Το οικόπεδο εντοπίζεται από τις τρεις πλευρές του ανάμεσα στη κλασική ελληνική πολυκατοικία και γύρω από πολλά συνεργεία που δημιουργούν έναν οπτικό θόρυβο αλλά και ομοιογένεια. Σε αντίθεση, η τέταρτη πλευρά επί της 25ης Μαρτίου, ένα εργοτάξιο, αθλητικοί χώροι και χώροι στάθμευσης, δημιουργούν ένα τοπίο με χαμηλή δόμηση.

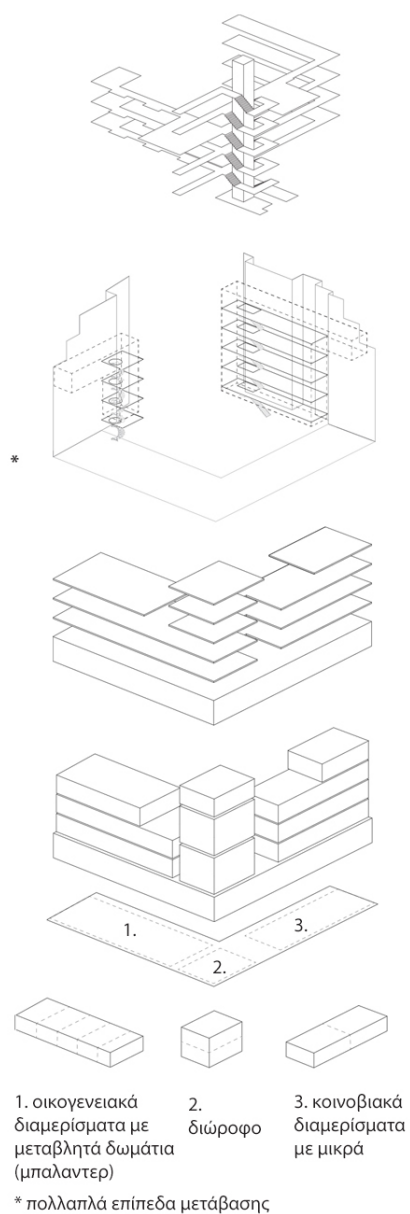

Οι κύριοι όγκοι του κτιρίου αναπτύσσονται γύρω από την αυλή, τον κοινόχρηστο πράσινο χώρο του συνεταιρισμού. Προέκτασή τους αποτελούν τα “πολλαπλά επίπεδα μετάβασης”, που συμπληρώνουν τη σύνθεση λειτουργώντας σαν όψη στα δύο τυφλά μέτωπα των γειτονικών πολυκατοικιών, και δίνουν τη δυνατότητα στον συνεταιρισμό να ανοίξει προς τη γειτονιά και να μεταλλαχθεί.

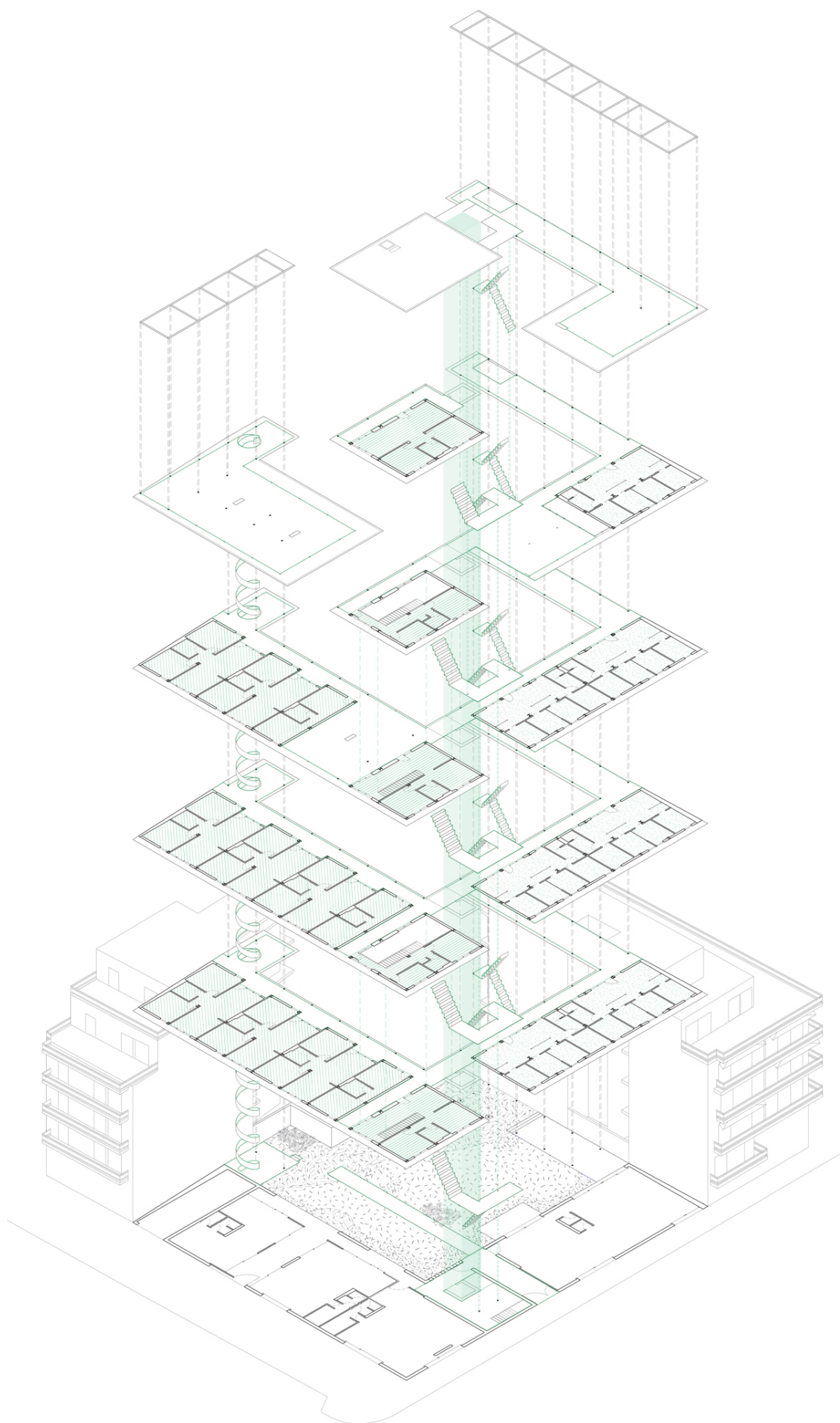

τοπογραφικό

Η συνεταιριστική κατοικία λοιπόν, συμπληρώνοντας το οικοδομικό τετράγωνο, από τη μια σχετίζεται με την υπάρχουσα δόμηση της γειτονιάς και το αστικό ανάγλυφο και από την άλλη έρχεται σε αντίθεση με τον πυκνοδομημένο αστικό ιστό και τον χαρακτήρα των ακάλυπτων, σε μια ανάγκη ενός μεγαλύτερου κενού πράσινου χώρου.

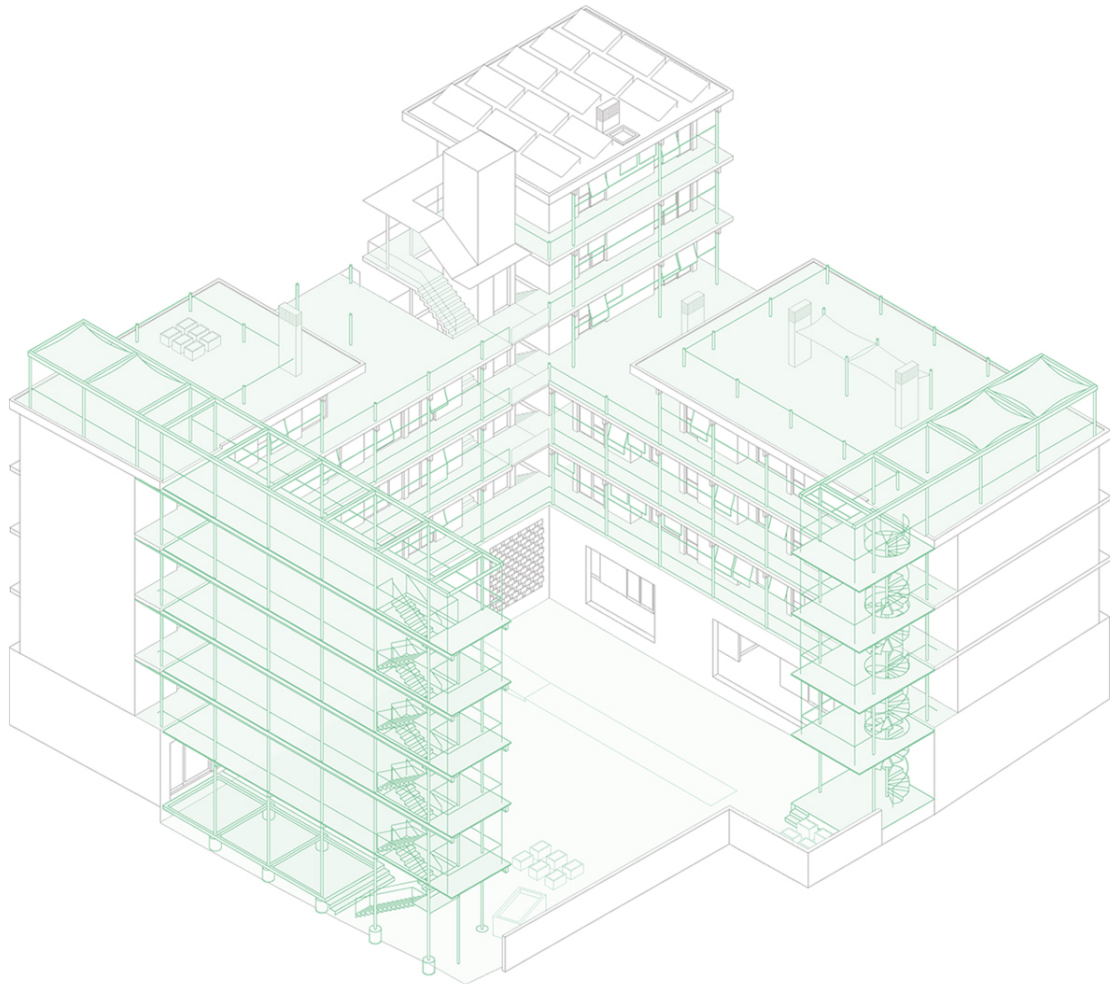

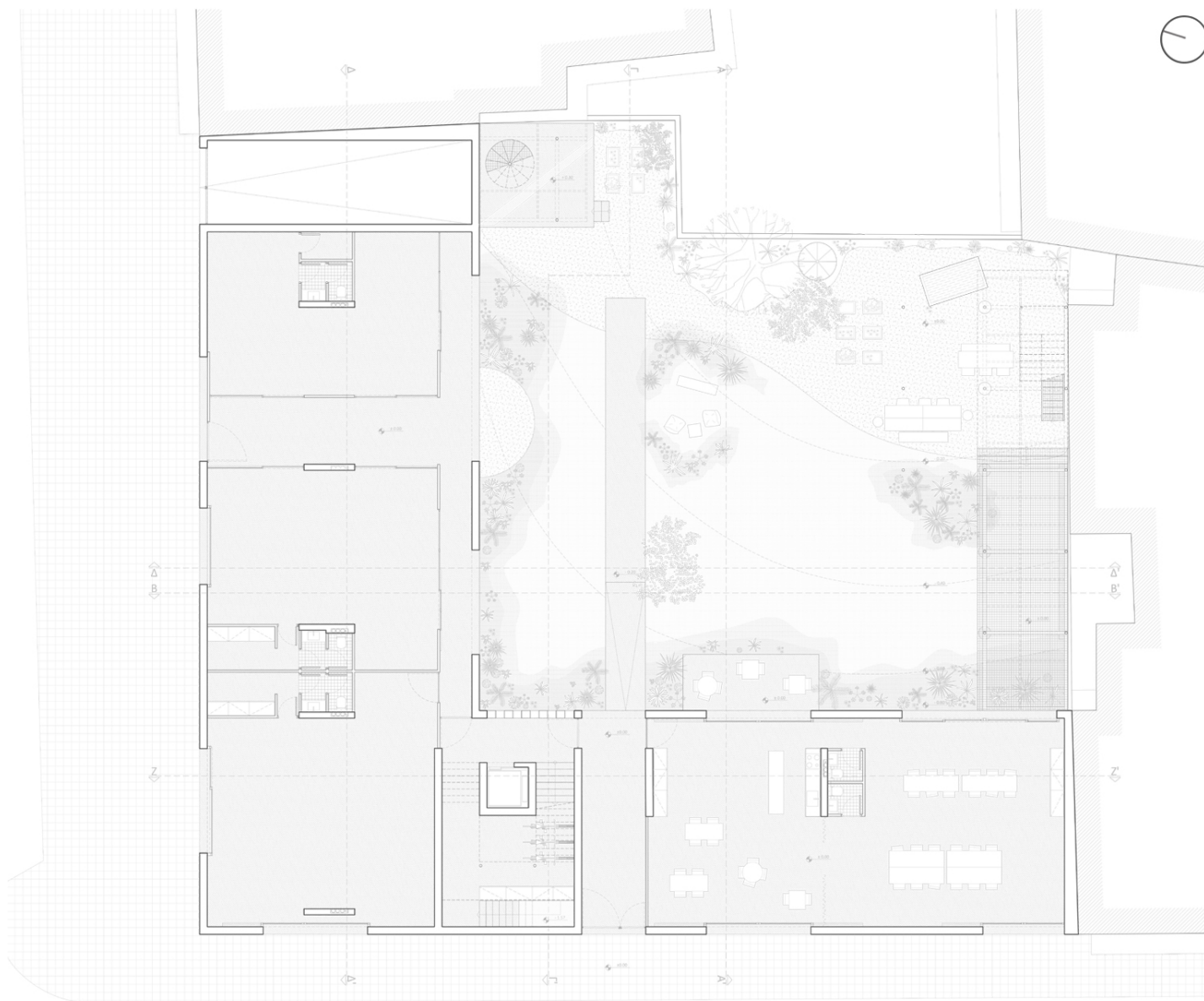
Ο χώρος εισόδου βρίσκεται στο “στενό” - δρόμο Αλ. Πάλλη, εξαιτίας της ησυχίας, της ασφάλειας και της οικειότητας που προσφέρει και γίνεται μέσω μιας στοάς που οδηγεί είτε στον κατακόρυφο πυρήνα μετάβασης είτε στην αυλή. Ο κατακόρυφος πυρήνας οδηγεί στους υπόλοιπους ορόφους και συναντά τον χώρο μετάβασης-κυκλοφορίας, έναν γραμμικό διάδρομο που βρίσκεται στο εσωτερικό του κτιρίου από την πλευρά της αυλής.

Έπειτα οι ροές καταλήγουν στα “πολλαπλά επίπεδα μετάβασης” στην προέκταση του κτιρίου, που

συμπληρώνουν τους χώρους μετάβασης. Αποτελούν χώρο συνάντησης-θέασης και κατακόρυφη μετάβαση των ορόφων με την αυλή και την ταράτσα. Έναν διαφορετικό χώρο εντός του συλλογικού αλλά εκτός του ατομικού, σε επαφή με το αστικό περιβάλλον.

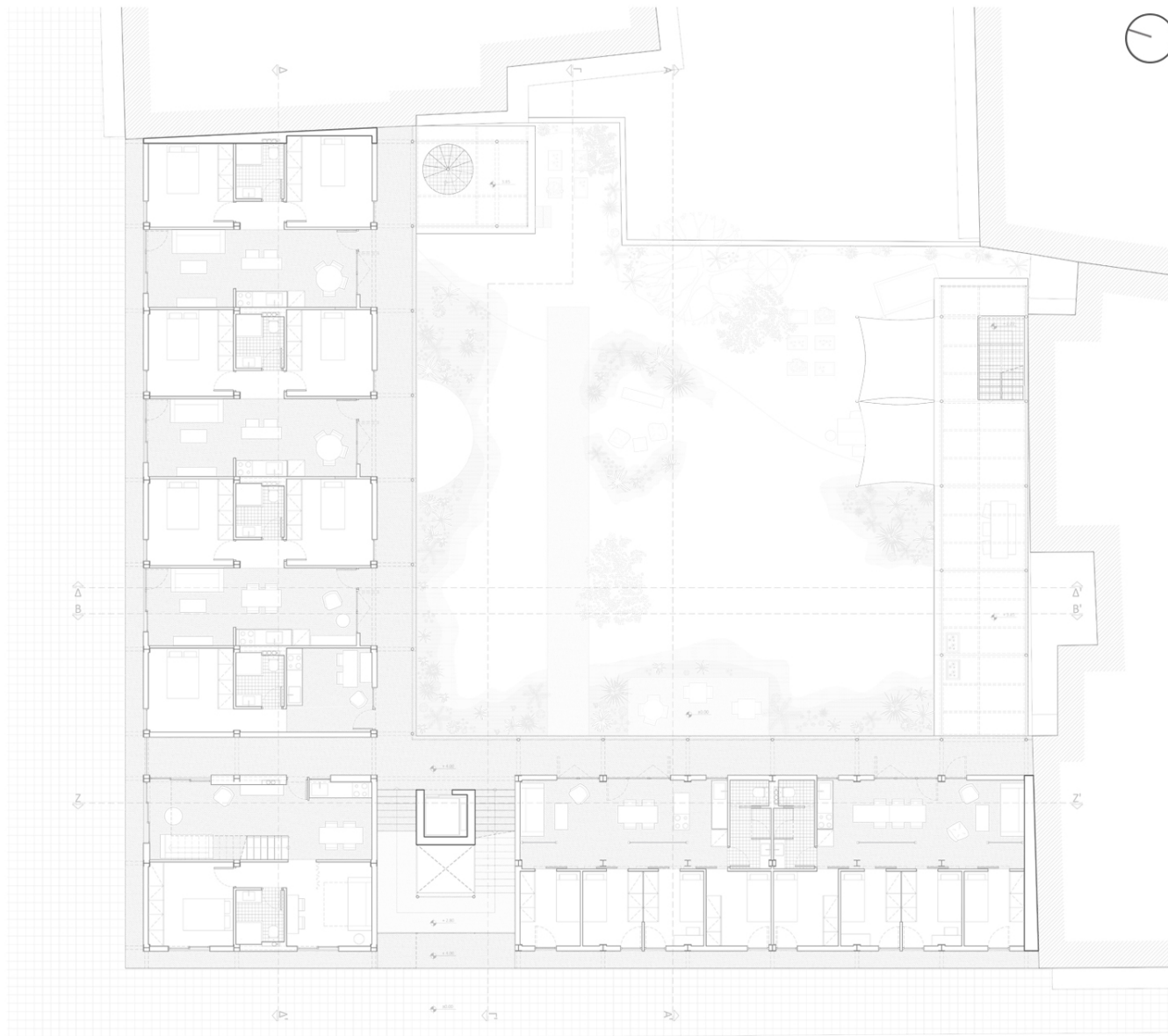

κάτοψη ισογείου

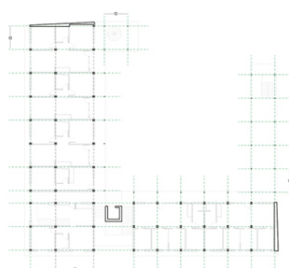
0 1 3 5

Προτεραιότητα του σχεδιασμού αποτελεί η ευελιξία των κατοικιών σύμφωνα με τις ανάγκες των χρηστών, καταλαμβάνοντας τον ελάχιστο χώρο και το λιγότερο κόστος και επιτυγχάνοντας μια οικονομική και βιώσιμη κατοίκηση. Συγκεκριμένα, δημιουργείται ένα σπίτι για 73 κατοίκους, που περιλαμβάνει μια ποικιλία μικρών μονάδων κατοίκησης και κοινόχρηστους χώρους συνάντησης.

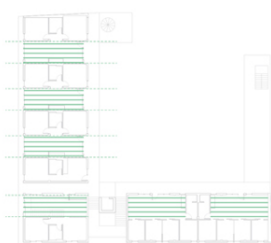

κάτοψη 1^{ου} ορόφου

0 1 3 5

α: 3.2 μ.
β: 5.2 μ.

χώροι διημέρευσης

υγροί χώροι

Το κτίριο περιλαμβάνει τρεις τυπολογίες: 1. διώροφα στούντιο που βρίσκονται στη γωνία-"πύργο", 2. κοινοβιακά διαμερίσματα με μικρά δωμάτια επί της οδού Πάλλη και 3. διαμερίσματα με μεταβλητά δωμάτια μπαλαντέρ επί της Μαρτίου. Όσον αφορά τα διαμερίσματα, η ζώνη των ιδιωτικών χώρων διαφοροποιείται

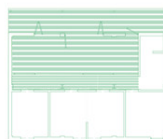
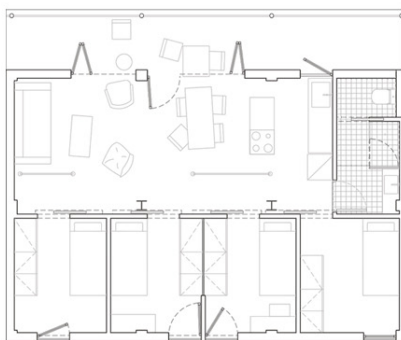
από του κοινόχρηστου, καθώς οι κοινόχρηστοι χώροι έχουν μεγαλύτερα ανοίγματα και ευελιξία, ενώ οι ιδιωτικοί χώροι είναι πιο "κλειστοί". Επιπλέον, οι κοινόχρηστοι χώροι όλων των τυπολογιών έχουν τη δυνατότητα μετατροπής και ενοποίησης με τον χώρο μετάβασης-διαδρομής, που αποτελεί, εκτός από την πρόσβαση στις κατοικίες, και μπαλκόνι τους. Με αυτό τον χειρισμό ενισχύονται οι συναντήσεις των κατοίκων, κινητοποιώντας τους χρήστες προς μια συλλογική διαβίωση. Ταυτόχρονα, βασικό μέλημα του σχεδιασμού αποτέλεσε η ύπαρξη πολλαπλών σταδίων μετάβασης από τους κοινόχρηστους χώρους στους ιδιωτικούς.

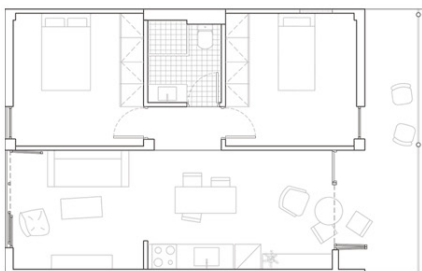
1.διώροφο διαμέρισμα
59+34μ2
3-6 άτομα

2.κοινοβιακό διαμέρισμα
65μ2
4 άτομα

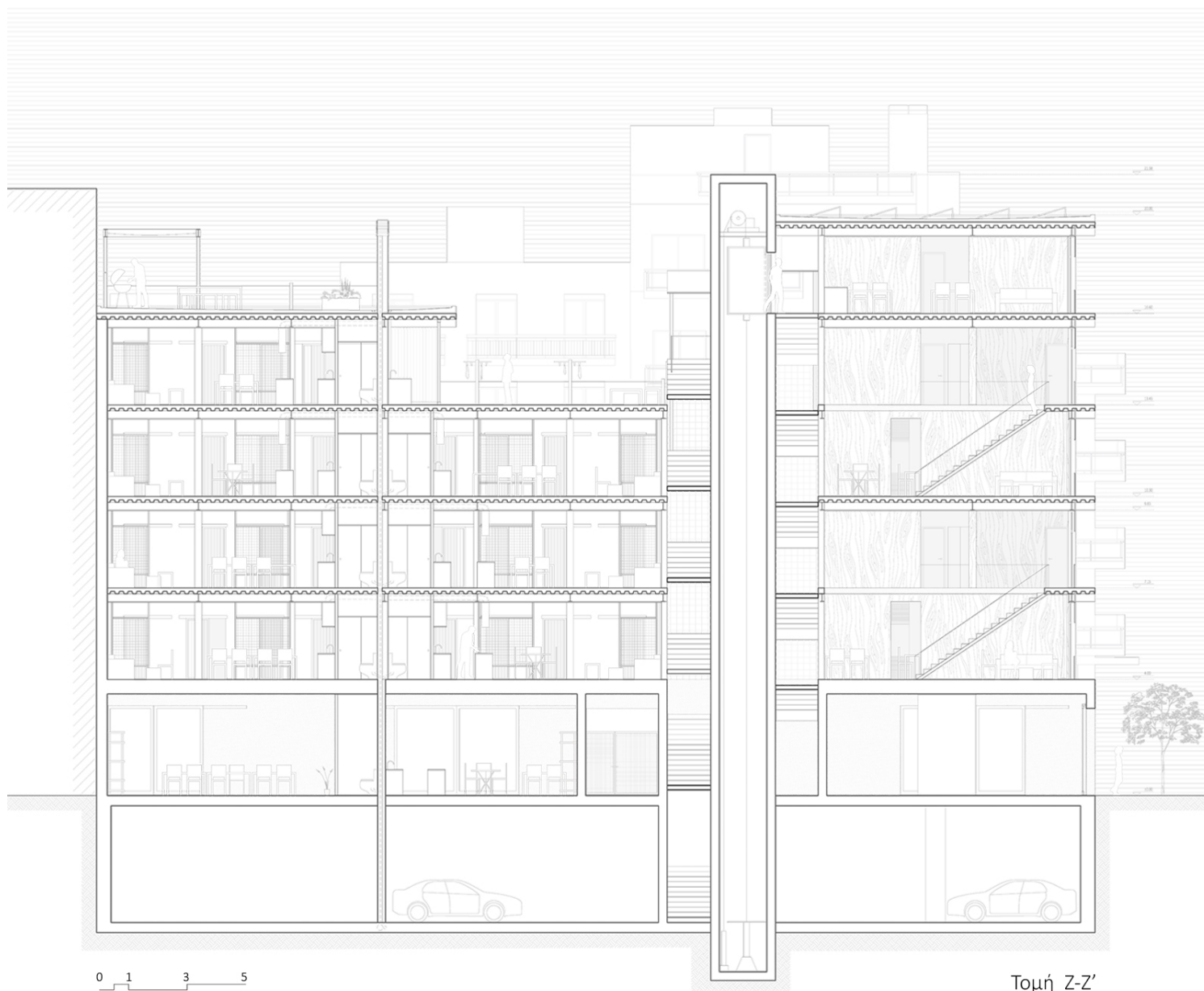
3.διαμέρισμα με μπαλαντέρ
56μ2
2-3 άτομα

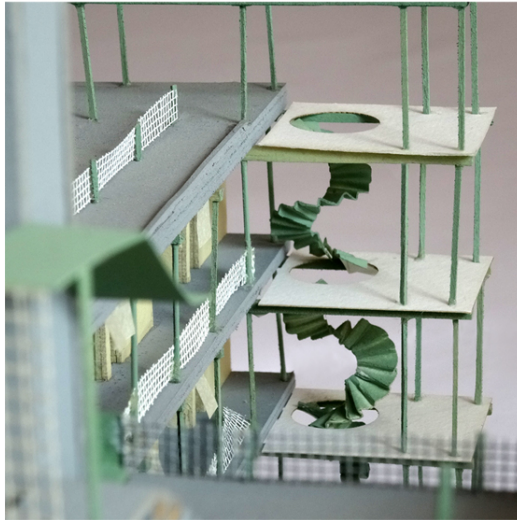

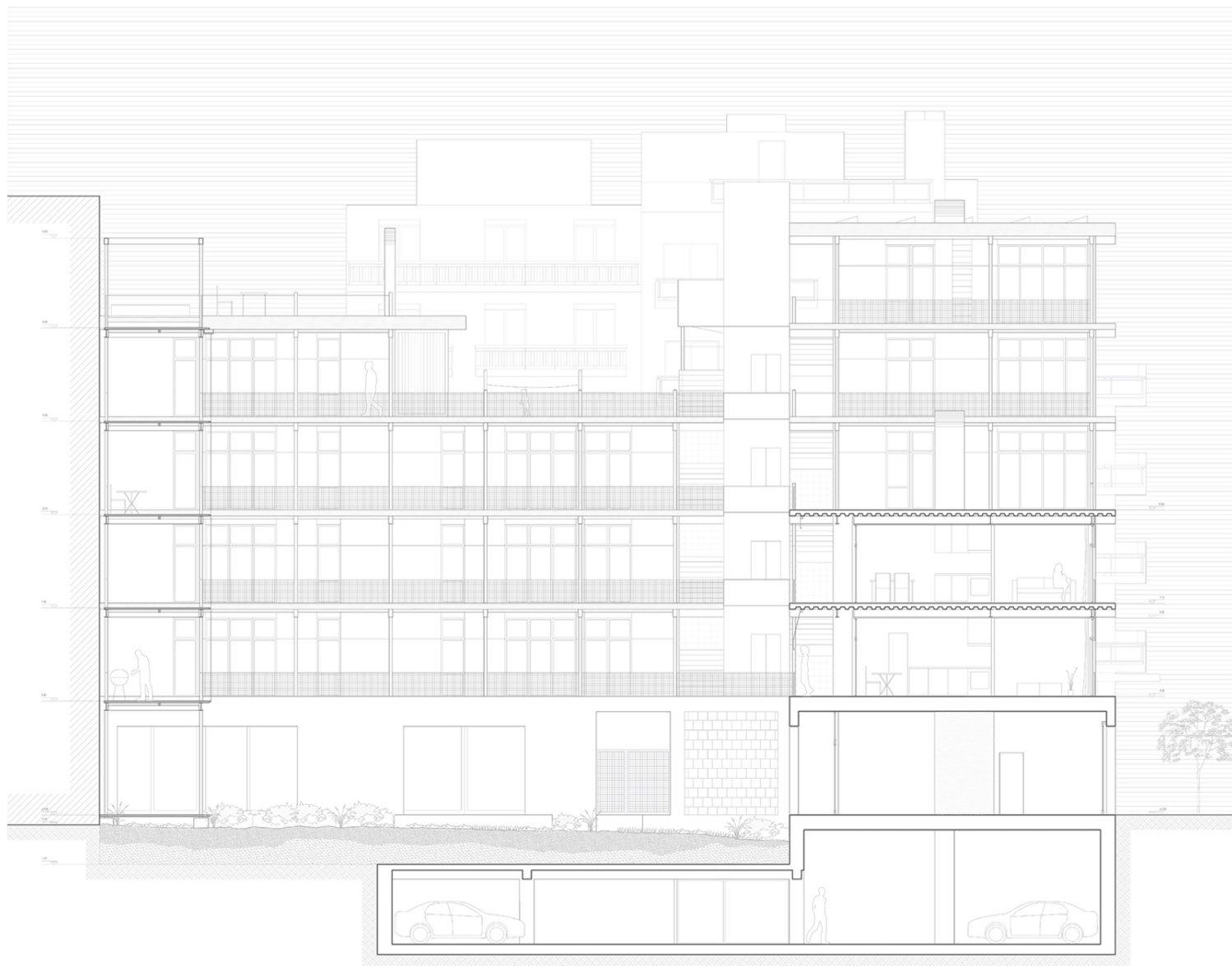
εναλλακτικές διατάξεις μπαλαντερ δωματίου

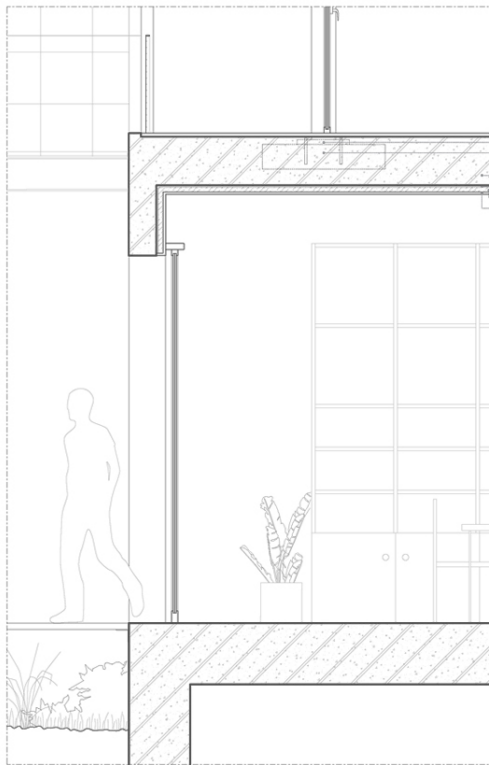
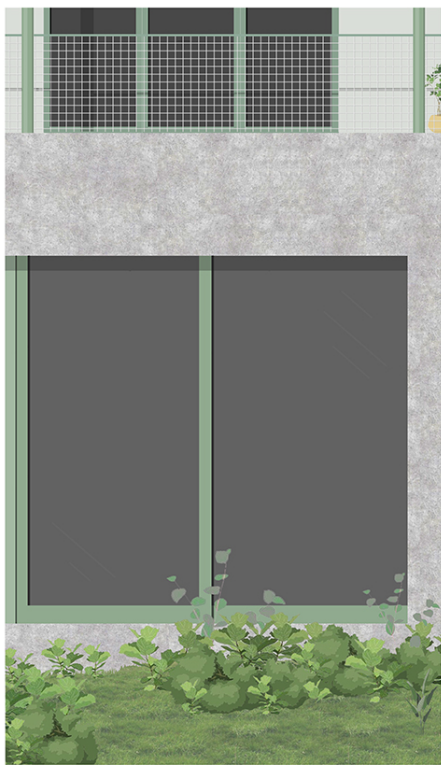
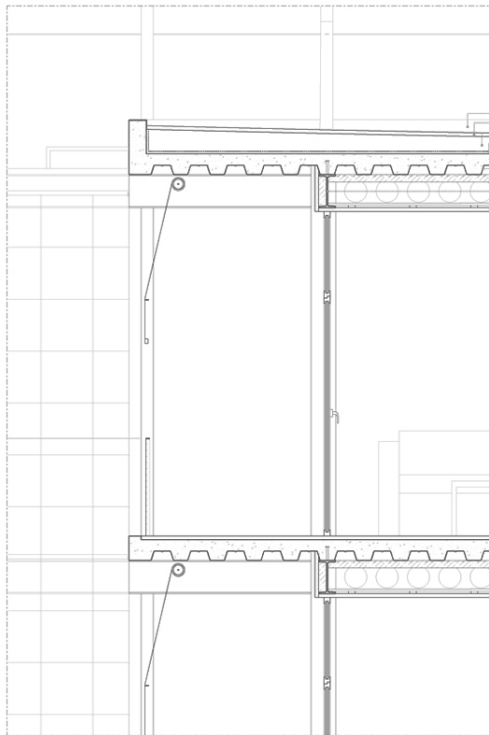
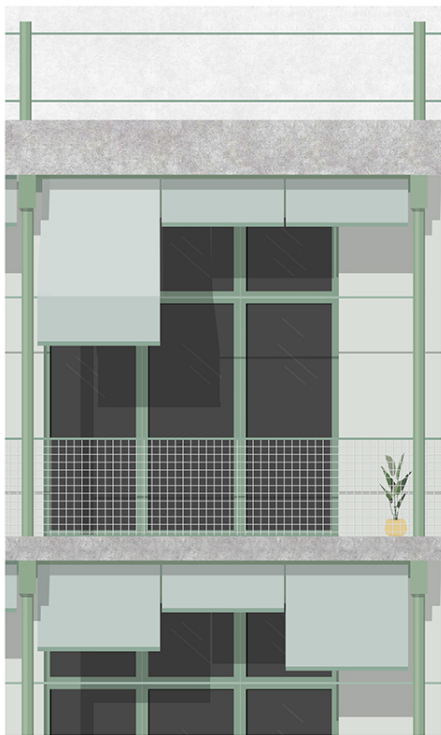

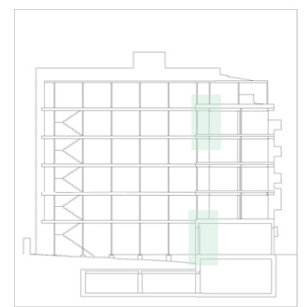
0 1 3 5

Οψοτομή Β-Β'

Λεπτομέρεια

- 1 Στηθαίο
- 2 Βιομηχανικό δάπεδο
- 3 Γαλβανοπαικτόν ρύσεων
- 4 Ασφαλτική στεγανωτική μεμβράνη
- 5 Πλάκα σκυροδέματος
- 6 Χαλυβδόφυλλο σύμμικτης πλάκας
- 7 Θερμομόνωση 60mm
- 8 Χαλιδβδινη δοκός ΙΡΕ270
- 9 Ψευδοροφή σε ισόπεδο σκελετό 30mm
- 10 Χυτό Τσιμεντένιο δάπεδο 30mm
- 11 Μεταλλική πλάκα έδρασης
- 12 Πέδιλο υποστηλώματος
- 13 Μπετόν - Πλάκα οροφής ισογείου
- 14 Αέρας
- 15 Θερμομόνωση 40mm
- 16 Επίχρυσμα

Συμπερασματικά, η συνεταιριστική κατοικία αναδεικνύεται ως μια καινοτόμα και βιώσιμη πρόταση με έμφαση στη συλλογικότητα, την αλληλεγγύη και τη δημιουργία ενός ισχυρού κοινωνικού ιστού μεταξύ των κατοίκων.

Cooperative Housing on 25th Martiou Street

Typology: Diploma thesis

Academic semester: September 2024

Students: Akritidou Styliani, Georgakopoulou Maroudi

Supervisors: Kalfopoulos Apostolos, Vougia Alexandra

Institution: Aristotle University of Thessaloniki, School of Architecture

Cooperative housing on 25th Martiou Street emerges as a potential solution to the housing crisis in Greece, characterized by rising property prices and high living costs, coupled with a lack of state support. It represents a model of collective ownership aimed at reducing expenses and promoting shared management. Essentially, it offers an alternative, non-profit housing approach formed by groups with a shared vision of cohabitation, fostering a sense of community.

The building's primary volumes are organized around the courtyard, the cooperative's communal green space. Extending from these are "multiple transition levels," which act as facades to the blind walls of neighboring apartment buildings. These elements allow the cooperative to connect with the neighborhood and adapt over time. By completing the city block, the cooperative relates to the existing urban fabric and the local built environment while also contrasting with the densely packed urban core, introducing the concept of a more generous green void.

The entrance is located on the quieter Alexandrou Palli Street, chosen for its tranquility, safety, and familiarity. Access is through a passageway leading either to the vertical circulation core or directly to the courtyard. The vertical core connects to upper floors and transitions to a linear internal corridor adjacent to the courtyard. These pathways culminate in the "multiple transition levels," which serve as gathering spots and viewing areas, bridging the vertical flow between the floors, courtyard, and rooftop. This creates a distinct

space that belongs to the collective domain while remaining outside individual units, interacting directly with the urban environment.

A key design priority is the flexibility of housing units to adapt to user needs, maximizing efficiency and minimizing costs to achieve economic and sustainable living. The building accommodates 73 residents with a variety of small housing units and shared meeting spaces. It features three typologies: 1. two-story studios located in the corner "tower," 2. communal apartments with compact rooms along Palli Street, and 3. flexible apartments with adaptable multifunctional rooms along 25th Martiou Street.

The design distinguishes private from shared spaces within the apartments. Shared areas are open and adaptable, while private spaces are more enclosed. Moreover, shared spaces across all typologies can transform and integrate with the transitional circulation areas, effectively functioning as balconies. This approach encourages resident interaction, fostering a collective lifestyle. Additionally, the design emphasizes gradual transitions from communal to private spaces through multiple layers of interaction.

In conclusion, cooperative housing stands out as an innovative and sustainable proposal, prioritizing community, solidarity, and the creation of a strong social framework among residents.